

Ο επίσκοπος που άφησε τη θέση του και δούλεψε εργάτης

Διηγήθηκε κάποιος από

τους πατέρες για έναν επίσκοπο ο οποίος άφησε την επισκοπή του και πήγε στη Θεούπολη και δούλεψε βοηθώντας τους κτίστες. Εκείνο τον καιρό ήταν κόμης της Ανατολής ο Εφραίμιος, άνδρας ελεήμων και πονόψυχος. Γι' αυτό και ανοικοδομούνταν τα δημόσια κτίρια, επειδή είχε πέσει όλη η πόλη από το σεισμό. Μια νύχτα λοιπόν βλέπει ο Εφραίμιος στον ύπνο του τον επίσκοπο να κοιμάται κι ένα στύλο πύρινο να κατεβαίνει πάνω του από τον ουρανό. Το είδε αυτό όχι μια και δυό, αλλά πολλές φορές κι έμεινε έκθαμβος. Γιατί το θαύμα ήταν φοβερό και σε γέμιζε έκπληξη. Και συλλογιζόταν τί να είναι άραγε τούτο; Γιατί δεν ήξερε ο Εφραίμιος ότι ο εργάτης ήταν επίσκοπος. Και πώς ήταν δυνατό να το ξέρει ότι ήταν επίσκοπος, όταν έβλεπε μαλλιά άγρια και βρώμικα ρούχα και άνθρωπο ασήμαντο, φτωχό και ταλαιπωρημένο από την πολλή υπομονή, την άσκηση και εργασία κι από την εξάντληση που φέρνει ο κόπος ο πολύς;

Μια μέρα λοιπόν καλεί ο Εφραίμιος τον εργάτη, τον πρώην επίσκοπο, θέλοντας να μάθει από τον ίδιο το ποιός είναι· κι άρχισε να τον ρωτά ιδιαιτέρως από πού είναι και το όνομά του. Αυτός του λέει: «Εγώ είμαι κάποιος από τους φτωχούς αυτής της πόλεως και, μη έχοντας από πού να τραφώ, δουλεύω εργάτης και με τρέφει ο Θεός από τους κόπους μου». Παρακινημένος όμως από το Θεό ο Εφραίμιος αποκρίνεται και του λέει: «Σε βεβαιώνω ότι δεν θα σ' αφήσω, μέχρι να μου πεις την αλήθεια για όλη τη ζωή σου». Επειδή δεν μπορούσε πια να κρυφτεί, του λέει: «Δώσε μου το λόγο σου ότι, όσο βρίσκομαι σ' αυτήν τη ζωή, δεν θα αποκαλύψεις

σε κανένα την ιστορία μου κι εγώ θα σου ανακοινώσω τα δικά μου, έκτος από το όνομά μου και την πόλη». Τότε του ορκίστηκε ο θείος Εφραίμιος ότι «δεν θα πω τίποτε από τα δικά σου, μέχρι που θα θελήσει ο Θεός να σε πάρει απ' αυτήν τη ζωή». Αυτός τότε του λέει: «Εγώ είμαι επίσκοπος και άφησα την επισκοπή μου για το Θεό κι ήρθα εδώ, στον άγνωστο τόπο, ταλαιπωρούμενος και δουλεύοντας εργάτης. Κι από τον κόπο μου εξοικονομώ το λίγο ψωμί μου. Εσύ όμως, όσο μπορείς, αύξανε την ελεημοσύνη. Γιατί, αυτές τις μέρες, ο Θεός σε ανεβάζει στον αποστολικό θρόνο αυτής της Εκκλησίας των Θεουπολιτών, για να ποιμάνεις το λαό Του, για τον οποίο φρόντισε με το ίδιο Του το αίμα ο Χριστός, ο αληθινός Θεός μας. Όπως λοιπόν σας είπα, υπέρ της ελεημοσύνης και της Ορθοδοξίας αγωνιστείτε. «Τοιαύταις γαρ θυσίαις ευαρεστείται ο Θεός». Και σε λίγες μέρες έτσι έγινε. Όταν άκουσε αυτά ο Εφραίμιος, δόξασε το Θεό και είπε: «Πόσους κρυφούς δούλους έχει ο Θεός, οι οποίοι μόνο σ' Αυτόν είναι γνώριμοι!».

Από το Γεροντικό

Ιωαν, Μόσχου «Λειμωνάριον», εκδ. Ι.Μ. Σταυρονικήτα, Αγ. Όρος

Πηγή: xfd.gr